

[Indenrigsministeren.]

enhver tid anses for nødvendigt. Lovforslaget har derfor ligesom den gældende luftværnslovgivning i vidt omfang karakter af en rammelov.

Med hensyn til den personalemæssige opbygning af civilforsvaret vil jeg gerne nævne følgende.

Statens civile luftværns centralledelse tænkes videreført under betegnelsen civilforsvarsstyrelsen og med et fast normeret personale. Til bistand for civilforsvarsstyrelsen nedsættes et civilt forsvarsråd bestående af repræsentanter for de interesserede myndigheder, herunder kommunerne, og andre sagkyndige. De nu bestående 8 CBU-udrykningskolonner tænkes videreført og udbygget til et civilforsvarskorps, bestående af 3 brigader på hver 3 kolonner. CBU-kolonnerne har nu årligt en styrke på 900 menige inde til 8 måneders tjeneste, hvilket svarer til en daglig styrke på 600 mand. Til civilforsvarskorpset påregnes årligt indkaldt 1 200 menige med en tjenestetid svarende til pionertroppernes, eller for tiden 10 måneder. Dette svarer til en daglig styrke på 1 000 mand. Medens mandskabet til CBU-kolonnerne efter krigens ophør kun er blevet taget blandt frinumrene og de kasserede, indeholder lovforslaget hjemmel for, at mandskab til civilforsvarskorpset efter forhandling med forsvarsministeren kan udskrives jævnsides med mandskab til de militære værn.

En del af de opgaver, der henhører under civilforsvarskorpset, vil imidlertid særdeles vel kunne varetages af kvinder, og lovforslaget indeholder derfor hjemmel til at anvende frivilligt kvindeligt personel indenfor korpset imod en tilsvarende nedsættelse af det mandlige værnepligtige personel. Korpsets mobiliseringsstyrke forudsættes forøget, efterhånden som der uddannes flere, og i løbet af en årrække skulle antallet af brigader kunne forøges til 8.

Medens det statslige civilforsvarskorps udgør tyngdepunktet i den nye civilforsvarsordning, er der visse opgaver, som ifølge deres natur må løses lokalt, ligesom der, som allerede nævnt, påtænkes oprettet et lokalt værn mod mindre angreb og med henblik på ydelse af førstehjælp ved større angreb. Det lokale civilforsvar påtænkes opbygget således, at politimesteren i hver politikreds er civilforsvarschef med en række særlige, statslige opgaver. Indenfor hver politikreds udgør enhver købstad og eventuelt tillige andre bymæssige bebyggelser et civilforsvarsområde. Indenfor civilforsvarsområderne skal der opbygges en lokal

hjelpetjeneste ved udbygning af kommunernes sædvanlige katastrofeberedskab. Til at varetage tilrettelæggelsen og administrationen af denne hjelpetjeneste og forskellige andre opgaver nedsætter kommunalbestyrelsen en civilforsvarskommission med borgmesteren eller sognerådsformanden som formand.

Civilforsvarskommissionen varetager efter nærmere retningslinier selvstændigt de den pålagte opgaver, ligesom civilforsvarskommissionens formand i katastrofetilfælde har ledelsen af civilforsvaret indenfor civilforsvarsområdet. I forbindelse med det lokale civilforsvar påtænkes organiseret en egenbeskyttelse, bestående af bedriftsværn, karreværn, villaværn o. lign. samt af frivillige civilforsvarsordninger på landet. Med undtagelse af bedriftsværnene for virksomheder med mere end 75 personer er denne egenbeskyttelse frivillig; dog kan karréværnene i givet fald gøres obligatoriske.

Mandskabet til det lokale civilforsvar forudsættes i fremtiden skaffet ad frivillighedens vej. En videreførelse af den tidligere CB-organisation påtænkes ikke foreløbig, allerede fordi der i den første årrække på grund af nedgang i størrelsen i fødselsårgangene og på grund af forøgelsen af de militære indkaldelser ikke vil være tilstrækkeligt mandskab hertil. Det er imidlertid blevet anset for nødvendigt at have hjemmel for myndighederne til i givet fald at stille krav om tjenesteplicht for specielle grupper af personer eller ganske generelt. Lovforslaget indeholder derfor — iøvrigt i lighed med den tilsvarende svenske lov — bestemmelser herom. Navnlig indeholder forslaget § 29 en bestemmelse, hvorefter enhver her i landet bosat — forudsat at tjeneste ved de militære værn ikke er til hinder herfor — i alderen fra 16 til 65 år er pligtig at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret efter regler fastsat ved kgl. anordning. Jeg vil gerne bemærke, at jeg har været noget i tvivl om, hvorvidt denne bestemmelse ikke med hensyn til aldersgrænserne er lovlig vidtgående, om man ikke burde begrænse pligten til f. eks. personer mellem 18 og 60 år. Der kan imidlertid anføres gode grunde for at bevare de foreslåede grænser. Det er således blevet gjort gældende, at unge mænd mellem 16 og 18 år vil være egnede til at varetage opgaver indenfor melde- og ordonnanstjenesten, og f. eks. vil kvinder mellem 60 og 65 år ofte kunne gøre god gavn indenfor sygehustjenesten. Jeg har herefter ikke ment at burde ændre udvalgets forslag på dette